

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

In Funere cujuslibet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

tima parte navis ut diriger eam. Sicut qui ad clavum sedet, emi non vult mori homines, vult ut nunquam ex arbore poma colligantur, mesles ex agro, & lumina non defluant in mare, hyems in anno locum non habeat, vestis non veterat, &c. Hac lege nascimur ut moriamur, matus fructus legi debet, & alii maturescunt citius aliis. Bern. in Pt. Qui habitat. *Quid verò agimus ex quo primo incipimus vivere, nisi morti appropinquare, & incipere mori?* Sed ut Ambr. de iustit. Virg. 3. Laudatio homini, non in exordio sed in fine est. *Nemo enim nisi legitime certaverit coronabitur.* Ideoque sapiens dicit Eccl. II. Ante mortem non laudaveris hominem quemquam, quia in fine hominis nudantur opera ejus. Tum pomum ex bonitate laudatur, &c. Qui sibi beatè conscius, mortem non timet. Cypr. de mortalit. Ejus est mortem timere qui ad Christum nolit ire; ejus est ad Christum nolle ire qui se non credit cum Christo incipere regnare, &c. Quid ergo petimus & rogamus, *Adveniat regnum tuum si captivitas terrena delectat?* In scena sumus, demus locum aliis, in ponte sumus, cedamus ut alii transire possint. Clemens Alexandr. lib. 3. Stromatum, ait Christum interrogatum à Maria Salome, quamdiu vigebit mors? respondisse. *Quousque vos mulieres parceris.* Mutuò datam accepimus vitam, nemo dolere deberet, si debitor mutuum reddat. Quid dixit Echonius Anaxagoras auditâ morte filii? *Noveram me genuisse mortalem.* Quid Pericles auditâ duorum filiorum morte? ad suggestum Oratorium processit, & suam Orationem incitando ad bellum Atheniensis dixit. Quid Rex Antigonus in catu simili? *Serius ô fili tam gloriosam mortem obiisti.* Et nos Christiani qui spem vitae alterius habemus!

In Funere cuiuslibet.

Heron. epist. *Quidquid dixerit quia ille non audit, qui*
X *mor-*

mortuus est, matum viderur. Quotiescumque nitor in verba prorumpere, & super tumulum ejus, epitaphii hujus flores sparge, toties implentur oculi lachrymis & renovato dolore totus sum infunere. Gratias ago tibi Christe Salvator, quod tam patrem adversarium mortem dum occideris occidisti. Ubi nunc decora facies, ubi totius corporis dignitas, quam veluti pulchro indumenta pulchritudo anima vestiebatur? Sed fletum nostrum solari possumus ex eo, quia de mortuo bene speramus, quem fieri am sciremus celo frui, lachrymis omnino abstinendum esse. Ambrosius, Oratione de obitu Valentini Imperatoris, ex 2. Reg. 12.

David moriturum filium flebat, mortuum non dolebat: flebat ne sibi eriperetur, sed flere desivit exceptum, quem servat eum Christo; sed ut scias verum esse quod affero, incassum Amma filium fecerit occisum, parricidam Absalon doluit interemptam. Sed etiam bonis moderato dolore parentandum est. Idem Orat. de obitu Fratris. Homini non referre graviam simile homicidii judicatum est: quantum crimen est non referre DEO. Placuit ipsi defunctum ad securiosa transferre, &c. Et ipsi considerata morte non habemus cur lugeamus. Idein orat. de fide resurrecti. Lugendum nobis non esse Fratrum nostrorum obitum doceamus. Quid enim absurdius, quam ut id quod sis omnibus esse prescriptum quasi speciale deplores? hoc est animus supra conditionem extollere, communus naturae confortum recusat, mente carnis inflari & carnis ipsius mensuram nescire. Quid absurdius quam nescire quid sis, affectare quod non sis? &c. An Dominus Ius est transferre mancipia quod decreverint, DEO non est? Ceteris sententiam judicatu? nec sanctis istud permisum est, nec a Sanctis impunè unquam usurpatum. Videri potest Bern. in obitu Humberti. Ambr. tomo 2. Hieron. in Epitaph. Blasillæ Nazianz. de Basilio, &c.

In F.